

μετὰ τοῦ κ. Καραμήτσα τὰς τῆς νόσου τοῦ ὕψ' ὅλας τὰς δυνατὰς ἐπόψεις. Δὲν ἐλησμονήσῃ νὰ ἐρωτήσῃ ἀκόμη καὶ περὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸν δὲ κ. Καραμήτσα περὶ κατὰ νομοσχεδίων ἱατροσυνεδριακῆς φύσεως.

Τώρα ἐνθυμούμεθα τὴν μεγάλην ὄρεξιν ἣν εἶχε πρὶν ἀσθενήσῃ ὅπως λάβῃ τὸν λόγον ἐντόνως καὶ μακρῶς ἐν τῇ βουλῇ περὶ τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων. Πρώτην ἴσως φορὰν εἰδείξε τόσῃ ἐπιμονῇ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν μελέτην τῶν ζητημάτων αὐτῶν, αὐτὸς ὁ συνήθως τὰς ἀγρυπνίας τῶν ἄλλων ἀναπληρῶν διὰ τῆς τόσον εὐαντιλήπτου εὐφυΐας του.

Ἐν ταῖς αἰθούσαις ἐκουθέντιαζε κόσμος πολὺς. Ἄλλοι οἱ Κύριοι, ἄλλοι αἱ Κυρίαι. Μετὰ τὰς φιλέλπιδας διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Βούρου, ἤρχισαν ἀκόμη καὶ ἀστεῖσμοι. Ὡς νὰ ἔπρεπε καὶ διὰ πυροτεχνημάτων ἀκόμη νὰ ἐκφρασθῇ ἡ προσωρινὴ δειλὴ χαρὰ, τὰ χάρτινα πυροφάνια ἀνέρχοντο καὶ κατήρχετο, ἐν μύσῳ κρυφῶν γελώτων. Ὁ βοηθὸς τῆς ἀστυνομίας Κολοκοτρώνης ἔπερνε καὶ σημειώσεις ὄλων τούτων. Ἴσως εἶχε διαταγῇ νὰ τὰ περάσῃ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν Δελτίον.

Ἡ γελαστικωτέρα μορφή ἦτο ἡ τοῦ Πλατούτσα, μεθ' ὅλας τὰς περιοδικὰς ἐρωτοτροπίας του πρὸς τ' ἄλλα κόμματα μένοντος πιστοῦ εἰς τὸν Κουμουνδοῦρόν του. Ἐπείραζε κάμποσους. Ἐπέτυχε ὅμως μόνον εἰς τὸ πείραγμα τοῦ ἱατροῦ Χαριλάου.

Ἐπρόκειτο περὶ τῆς διακλαδώσεως τῆς ἱατρικῆς καὶ εἰς ἐμπειρικοὺς καὶ εἰς κομπογιαννίτας καὶ συνεδυάζετο ἡ κουθέντα αὐτὴ μετὰ τὸ ἀναντικατάστατον τοῦ Κουμουνδοῦρου, ὅτε ὁ Πλατούτσας, πλησιάζων τὸν ἐν λόγῳ ἱατρόν, μετὰ τὸ φαιδρὸν αὐτοῦ ἀθυρόστομον :

— Γίνεσαι ἐστὶ Κουμουνδοῦρος ; Ὁχι. Ἐγὼ γίνουμαι Χαριλάος.

Καὶ ἓνας ἄλλος ἀστεῖος ἔλεγε :

— Ἀφοῦ γέλασε τόσο κόσμος, τώρα θὰ γελάσῃ καὶ τὸ χάρο.

Εἰς τὰ ἱατρικὰ συμβούλια ἔλαβε μέρος καὶ ὁ ἱατρός τοῦ Γάλλου-Ναυάρχου.

Εἰς τὸν ἀσθενῆ, κατὰ γαλλικὴν λεπτότητα, ἐπαρουσιάσθη ὡς ὑπασπιστῆς τοῦ Ναυάρχου, ἐρχόμενος ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ, καὶ ὅχι ὡς ἱατρός.

Ὁ Κουμουνδοῦρος τὸν ἠὺχαρίστητε καὶ τῷ εἶπεν ὅτι θὰ κάμῃ καὶ ἐκεῖνος τὸ χρέος του — τῆς ἀντεπισκέψεως.

Περὶ τὴν 12ην ὥραν ἀπῆντησε τηλεγραφικῶς ὁ ἐν Παρισίοις διάσημος ὁμογενὴς ἱατρός κ. Δαμασκηνός, οὗ εἶχε ζητηθῇ ἡ γνώμη.

Ὁ κ. Δαμασκηνός ἐπεδοκίμασε τὴν θεραπείαν τῶν ἐδῶ συναδέλφων του, μετὰ μόνον τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ τονωτικὴ θεραπεία νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐντονώτερον.

Περὶ τὴν 2αν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀπεχώρησαν καὶ οἱ ἱατροὶ Καραμήτσας, Παπαδόπουλος καὶ Ζαλώνης, ἐκφράσαντες πολλὰς ἐλπίδας, καθόσον μάλιστα ἡ ἡμέρα τῆς Πέμπτης ἦτο ἡ ὀγδόη ἀπὸ τῆς νόσου, ἡ καὶ κατὰ συνέπειαν, ἡ κρισιμωτέρα κατὰ τοὺς ἱατροὺς.

Ἀπὸ τῆς 2ας ὥρας μ. μ. ἕως τῆς πέμπτης πρωϊνῆς ὁ ἀσθενὴς ἐκουμήθη ἡσυχώτατα, ἐφιδρώσας ἐλαφρῶς.

Τὴν πρωτὰν τῆς Παρασκευῆς ἡ αὐτὴ βελτίων κατάστασις. Οἱ ἱατροὶ πάλιν συνήλθον εἰς συμβούλια, ὁ ἀσθενὴς ἔχει ὄρεξιν. Εἶπε μάλιστα πρὸς τοὺς ἱατροὺς :

— Ὅλο μὲ ζουμι θὰ μὲ περνᾶτε ; Δὲν μὲ δίδετε καὶ λίγη μπριζόλα ;

Τὸ ἥθικόν του εἰς ἀρίστην κατάστασιν.

Περὶ τοὺς ἑκατὸν φίλους καὶ φίλας ἔμειναν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς αὔπνοιοι.

Ὁ καφὸς ἐπηγαιονόρχετο ὡς στηλωτικὸς ἐναντίον τῆς ἀγρυπνίας.

Ἀπόψε παριστάνεται τὸ δεύτερον ὁ **Μάκθεθ**. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἀθρόοι θέλουσι συρρεύσει οἱ θεαταὶ ὅπως ἀπολαύσωσι τοῦ σαϊκσπηρείου ἀριστουργήματος. Καὶ δὲν πρέπει νὰ γείνη ἄλλως. Ἡμεῖς οἱ ῥωμαῖοι οἱ συστηματικοὶ μεμφίμοιρι οἱ μουρμουρίζοντες παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ περὶ πάντων ὅτι δὲν ἔχομεν τοῦτο καὶ ὅτι μᾶς λείπει ἐκεῖνο, οἱ ἔχοντες ἕως τὸ μέγα, καὶ δίκαιον παράπονον ὅτι καὶ αὐτὸν τὸν μέγα Σαϊκσπηρ μᾶς τὸν ἔκαμαν σαχλὸν ἐν Ἑλλάδι οἱ σχολαστικοὶ μᾶς περᾶσαντες αὐτὸν διὰ τῆς διόδου τοῦ ἐγκεφάλου των, ἰδοὺ ἐπὶ τέλους ὅτι ἀπεκτήσαμεν ζωντανὴν καὶ σπαρταριστὴν μετὰφρασιν τῶν καλλιτέρων δραμάτων τοῦ Σαϊκσπηρ, ὅτι ἀπεκτήσαμεν ἡθοιοῖν δυνάμενον ἐν καλλιτεχνικῇ τελειότητι νὰ διερμηνεύσῃ αὐτὰ, καὶ μετενεχόντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμῶν ἐξ αὐτῆς τῆς πατρίδος τοῦ Σαϊκσπηρ ἐν εἶδος ἀγγλικῶν ῥίγους, μίαν γνησίαν ἀπήχησιν τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ ποιητοῦ. Ἡμεῖς δὲ τί κάμνομεν ; Τρέχομεν ὅλοι νὰ ἐορτάσωμεν ἐνθουσιωδῶς τὴν ἔλευσιν τῆς τέχνης καὶ εἰς τὸ θέατρόν μας ; Ὁχι ! εἴμεθα μουδιασμένοι· κρούοι· καὶ πρὸ πάντων αἱ κυρίαι· εἴμεθα σχεδὸν ἀπογοητευμένοι· καὶ ἡξέυρετε διατί ; διότι τώρα πλέον δὲν θὰ δικαιούμεθα νὰ μεμφίμοιρῶμεν ὁ Δεκαπᾶς μᾶς ἤρπασεν ἀπὸ τὸ στόμα μας ἐν θέμα μουρμούρας· καὶ μᾶς κοστίζει.

Ἐν τούτοις μεθ' ὅλα ταῦτα, ἀπόψε προμηνύεται μεγάλη συρροὴ εἰς τὸν **Μάκθεθ**, διότι ἡ στεντορεία φωνὴ τοῦ Σαϊκσπηρ εἶνε ἱκανὴ νὰ πνίξῃ καὶ ταῖς μουρμούραις μας.

Δὲν ἐλησμονήσατε βέβαια τοὺς σατανικοὺς ἐκείνους Βενί ζούγ-ζούγ μετὰ ὅλον τὸν κύκλον τῶν σατανικῶν παιγνιδίων καὶ τὴν ζουγζουγκικιδίαν των. Ὅσοι ἔχετε πόθον νὰ τοὺς ἴδετε, καὶ ὅσοι λαχταρεῖτε νὰ τοὺς γνωρίσετε, πηγαίνετε εἰς τὸ θέατρον τῶν Ὀλυμπίων αὐρίον καὶ μεθαύριον ἀπὸ τῆς 2 1]2 μ. μ. διὰ νὰ τοὺς ἀπολαύσητε.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ἀκουσθὲν κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ Μάκθεθ

— Τὸν παλὸν καιρὸ τοὺς Ἀθηναίους τοὺς ἐπλήρωναν γιὰ νὰ πάνε εἰς τὸ θέατρο· τώρα οἱ Ἀθηναῖοι πληρώνουν, ἄφησε πλεῖα τὰ εἰσιτήρια, ἀλλὰ ἀκόμα καὶ φόρο, γιὰ τὸ θέατρο !